

Sygn. akt I C 1119/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2018 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. zasądza od K. K. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 12 452,79 zł (dwanaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt dziewięć groszy), wraz z odsetkami umownymi w wysokości 14% (czternaście procent), jednakże nie wyższymi niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie, od kwoty 12 144 zł (dwanaście tysięcy sto czterdzieści cztery złote) od 13 września 2016 r. do dnia zapłaty oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 288,79 zł (dwieście osiemdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) od 13 września 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od K. K. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 174,56 zł (sto siedemdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1119/17

UZASADNIENIE

Pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniesionym 13 września 2016 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego K. K. kwoty 12 452,79 zł wraz z odsetkami umownymi wynoszącymi 14% od kwoty 12 144 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i ustawowymi od kwoty 288,79 zł oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Roszczenie powód wywodził z łączącej go z pozwanym umowy pożyczki w wysokości 12 672 zł, która miała zostać spłacona w 24 miesięcznych ratach po 528 zł każda. Pozwany dokonał jednej wpłaty w wysokości 528 zł. W związku z brakiem spłaty pożyczki, powód wypowiedział 6 czerwca 2016 r. pozwanemu umowę z zachowaniem trzydziestodniowego terminu wypowiedzenia, a niezapłacona część należności stała się wymagalna z dniem 13 lipca 2016 r.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydanym 12 grudnia 2016 r. w sprawie (...) (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany K. K. złożył sprzeciw, zakazając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. Pozwany zarzucił, że nigdy nie ubiegał się u powoda o tak dużą pożyczkę – starał się o kwotę 5 000 zł i taką pożyczkę otrzymał.

Po przekazaniu sprawy do Sądu właściwości ogólnej, powód w piśmie procesowym z 19 września 2017 r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko i żądanie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

29 lutego 2016 r. pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością jako pożyczkodawcą i K. K. jako pożyczkobiorcą zawarta została umowa pożyczki pieniężnej w wysokości 12 672 zł, przy czym za czynności związane z zawarciem umowy, pożyczkodawca zobowiązany był wnieść opłatę w wysokości 7872 zł, natomiast pożyczka nie była oprocentowana. Kwota powyższej prowizji pomniejszyła kwotę wypłaconą pożyczkobiorcy, która wynosiła 4800 zł

W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki, pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do naliczenia odsetek za opóźnienie w wysokości dwukrotności ustawowych odsetek za opóźnienie.

Pożyczka miała zostać spłacona w 24 miesięcznych równych ratach w wysokości 528 zł, zgodnie z harmonogramem spłaty stanowiącym załącznik do umowy, począwszy od 29 marca 2016 r.

Umowa przewidywała, że w razie zwłoki pożyczkobiorcy z zapłatą dwóch pełnych rat pożyczki w terminach określonych harmonogramem, pożyczkodawca mógł wypowiedzieć umowę pożyczki z zachowaniem 30-sto dniowego terminu wypowiedzenia, po uprzednim bezskutecznym listownym wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat, zaś po upływie terminu wypowiedzenia, pożyczkodawca miał prawo dochodzić całości niespłaconych należności wynikających z umowy wraz z odsetkami karnymi za opóźnienie w zapłacie wszelkich kwot wynikających z umowy, w wysokości dwukrotności ustawowych odsetek za opóźnienie.

W przypadku opóźnienia w zapłacie rat, pożyczkobiorca zobowiązany był również do pokrycia kosztów działań windykacyjnych w postaci kierowanych pocztą wezwań do zapłaty, jednakże w kwocie nie wyższej niż 20 zł łącznie.

dowód: umowa pożyczki – k. 55-59.

Z uwagi na brak terminowej spłaty rat pożyczki, (...) Sp. z o.o. w G. wezwała pismem z 16 maja 2016 r. K. K. do zapłaty zaległości w wysokości 528 zł w terminie 7 dni, pod rygorem wypowiedzenia pożyczki. Obciążyła go również kosztami wysłania wezwania do zapłaty w wysokości 10 zł.

Z powodu braku spłaty dwóch pełnych rat pożyczki, pismem z 6 czerwca 2016 r. (...) Sp. z o.o. dokonała wypowiedzenia umowy pożyczki z zachowaniem 30-sto dniowego terminu wypowiedzenia. Obciążyła go również kosztami wysłania korespondencji w wysokości 10 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty i oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki, wraz z dowodami nadania – k. 64.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez stronę powodową z dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie była w toku procesu kwestionowana przez strony, nie budziła również wątpliwości Sądu.

Istota sporu w niniejszej sprawie polegała na ocenie faktu zawarcia i warunków, na jakich została udzielona pozwanemu przez powoda pożyczka pieniężna, zwłaszcza w kontekście zarzutów podniesionych przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty i dalszych pismach wniesionych na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie.

Przed przystąpieniem do oceny kwestii zasadności zarzutów, należy poczynić kilka uwag na temat ciężaru dowodu w procesie cywilnym. Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć też trzeba, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego (po zmianach wprowadzonych ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. nr 43, poz. 189), rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to one dysponują przedmiotem postępowania m. in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów.

Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (orzeczenie Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 1975 r., sygn. akt III CRN 26/75).

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, że o ile powód przedstawił dowody dla stwierdzenia istnienia i wysokości swojego roszczenia, o tyle pozwany, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. i 232 zd. 1 k.p.c., nie zaoferował Sądowi żadnych dowodów dla wykazania podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zarzutów, w szczególności odnośnie tego, że zawierając umowę pożyczki został wprowadzony w błąd przez pośrednika finansowo co do rzeczywistych jej warunków.

Reasumując, roszczenie powoda znajduje oparcie w przepisie art. 720 § 1 k.c., zgodnie z którym, przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zasadne było również roszczenie powoda w zakresie odsetek za opóźnienie. Zgodnie z przepisem art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z przepisem art. 482 § 1 k.c., od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Z uwagi na to, że wysokość odsetek określona została w umowie (k. 56), Sąd uwzględnił roszczenie powoda w zakresie odsetek umownych za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od wyliczonych na dzień wniesienia pozwu odsetek umownych.

Sąd uwzględnił również powództwo w zakresie przewidzianego umową zwrotu kosztów działań windykacyjnych (korespondencji) w wysokości 20 zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda celowe koszty dochodzenia swoich praw, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 156 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, a także prowizja operatora płatności opłaty sądowej w elektronicznym postępowaniu upominawczym w wysokości 1,56 zł.

Sygn. akt I C 1119/17

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)